

Iorgos Markópulos (1951)

Cançó

Traducció: Rubén J. Montañés

Com fer-te una cançó, Rigas Fereos,*
dins d'un troleibús
i entremig de milers d'ulls que se'm claven suspicaços.
Rigas Fereos, dura embriaguesa de ma carn
i de mon esperit incendi.
Ens hem quedat sols de nit pels carrers d'Atenes
fumant en silenci sense parar cigarrets americans.
T'he deixat de matí com dos visitants que no es coneixen
se separen insatisfets
i penedit
a la porta del bordell, se separen.
Rigas Fereos, i ara, com t'he de cridar
al meu país erm.
M'assemblo a un belitre de presó
a qui va d'allò més bé llepant-los el cul als guardians.
M'assemblo a un obscur rufià
que no li treuen els ulls de sobre
juntament amb mi els senyors i ho veig.
Rigas Fereos, destí dels meus destins
i tu, vella gitana, que cerques anihilar-me
en la passió inflamada del meu somni.
Veig el obscur ganivet,
la mare darrere del seu fill immolat
i una lluneta perduda damunt de penyals i obriülls.
Veig la culpa de l'assassí que balanceja
després del crim entre cor i punyal
penedit que s'ha venut barat per una tal acció
i que s'esbandeix la sang del mort en la nit sense lluna
a la vora del riu veig.

Rigas, guaita no sigui això que despertis avui
perquè et suïcidaràs debades entre les foteses dels diaris.

Γιώργος Μαρκόπουλος. 2014. «Τραγούδι», *Ποιήματα (επιλογή)* [«Cançó», *Poemes 1968-2010 (selecció)*]. Atenes: Kedros. Del recull *Η κλεφτουριά του Κάτου Κόσμου* [La partida de bandolers de l'Infern], 1973.

*Andónios Rigas Velesinlís (Velesino, Tessàlia 1757 - Belgrad 1798), conegut pel sobrenom Rigas Fereos (Feres era el nom antic de Velesino), fou un escriptor, polític i activista de la revolta contra el poder otomà, a través d'obres molt diverses com ara el recull de poemes *Σχολεῖον τῶν ντελικάτων ἐραστῶν* (*Escola dels amants delicats*, 1790), el compendi cartogràfic i geogràfic *Χάρτα της Ελλάδος* (*Mapa de l'Hèl·lada*, 1796-1797) o l'himne patriòtic *Θούριος* (*Thúrios*, 1797). Quan intentava entrevistar-se amb el general Napoleó Bonaparte a Venècia per tal de planificar una sublevació general als Balcans, fou traït i detingut per les autoritats austríaques a Trieste; lliurat per aquestes als otomans, fou estrangulat a Belgrad juntament amb altres patriotes. Hom el considera precursor de la Revolució de 1821.